

Ήτανε, Θέ μου, μιὰ φορὰ
τρεῖς νέοι.... καὶ τώρα εἶναι βαθιὰ
μέσα στὸ χῶμα, μὲς στὴ γῆ,
ἓνας ἐδῶ κι ἄλλος ἐκεῖ,
τρεῖς νέοι, (τρεῖς φίλοι, τρία παιδιά.)

ΑΙΜΙΛΙΑ ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗ

ΚΑΤΡΑΚΥΛΙΣΜΑΤΑ

Πᾶνε τὰ χρόνια
κατρακυλᾶνε
καὶ τὸ ποτάμι
ἀργοκυλᾷ.
Κι ἀπ' τὴ ζωὴ μας
δὲν θ' ἀπομείνει
μικρὴ μεγάλῃ, χαρὰ καμιά.

Ἔλα ἀγάπη μου
νὰ ζεῖς μαζί μου
πριχοῦ τὰ χιόνια
νὰ μᾶς δεχθοῦν,
πρὶν σβύσει ἡ νειότη μας
καὶ τὰ λουλούδια
τῆς δόλιας ἄνοιξης νὰ μαραθοῦν.

Κυλᾶν τὰ χρόνια
Ἄχ! πῶς περνᾶνε
πόσο στὸ βοῦρκο
πλησιάζει ὁ ἀνθὸς
ἡ νειότη μαραίνεται
καὶ σιγοσβύνει
καὶ μένει ὁ πόνος μονάχα αὐτός.

ΛΕΜΕΣΟΣ, ΚΥΠΡΟΥ

ΑΛΟΗ ΠΙΚΡΟΥ